

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/102/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010733
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3117010733.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. augusta 2017 prejednal sťažnosť odsúdeného

D. L.

nar. XX.XX.XXXX vo Q., naposledy trvale bytom Q., L. U. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Pp/13/2017 zo dňa 29.6.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

D. L. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/97/2013 zo dňa 10.7.2013 pre pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. vo výmere 4 roky a 8 mesiacov, ktorý má predpokladane vykonať dňa 2.12.2018. Následne má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T 10/2013 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp.zn. 1T 10/2013 zo dňa 30.10.2013, ktorým bolo vyslovené, že odsúdený sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia týmto rozsudkom a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 4Pp/13/2017 zo dňa 29.6.2017 bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti poukazoval na to, že počas výkonu trestu odňatia slobody sa podrobil nariadenému ústavnému protitoxikomanickému liečeniu, pretože si uvedomil svoju závislosť a snažil sa jej zbaviť. Počas výkonu trestu začal študovať na strednej škole a bolo pre neho obtiažne dosahovať pozitívne hodnotenie zo strany nadriadených. Namietal prístup zo strany vychovávateľov, keď on svoje charakterové vlastnosti nezakrýval a svoje názory a postoje prezentoval, čo ich nezaujímalo. Zaujímal ich iba formálny prístup k daniu na izbe a vyjadrovanie sa odsúdených o dozorcoch. Zdôrazňovanie jeho disciplinárneho potrestania nie je preto až tak významné a podstatné. Podstatné je že chce svoj život zmeniť k lepšiemu a v budúcnosti viesť riadny život. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a jeho návrhu na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel, aj za prípadného uloženia probačného dohľadu.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcemu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia na odsúdeného, ktorým sa súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého uznesenia podrobne zaoberal, záverom vyplýva, že resocializačná prognóza u tohto odsúdeného je nepriaznivá, pretože riziko sociálneho zlyhania je u neho vysoké. Vytýkajú sa mu rizikové faktory ako diagnostikované poruchy správania, nedostatočné vzdelanie, opakované disciplinárne potrestania a nedostatočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti. Záverom sa konštatuje, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa podmiennečne prepustiť. V tomto smere k námietke odsúdeného o neobjektívnosti a nepodloženosti prejedikovania jeho správania v prípade podmiennečného prepustenia krajský súd uvádza, že na hodnotení odsúdených sa podieľajú erudovaní vychovatelia, ktorých závery majú podklad v sledovaní správania sa odsúdených a jeho následnom vyhodnocovaní podľa kritérií určených psychologickými pracovníkmi a súdy nemajú dôvod takto vypracované závery spochybňovať. Sedem disciplinárnych trestov navyše svedčí o tom, že u odsúdeného nejde o ojedinelé narušenie procesu jeho nápravy.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený za dobré správanie automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou takýchto úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život. Účelom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je dovŕšenie prevýchovy a nápravy odsúdeného na slobode. Pritom na odsúdeného D. L. už obdobným spôsobom pôsobené bolo a to uložením trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom, pričom došlo k jeho premene, pretože odsúdený v tomto procese zlyhal a dopustil sa protiprávneho konania. Vychádzajúc z uvedeného má preto aj krajský súd dôvodné pochybnosti, že u tohto odsúdeného možno očakávať dovŕšenie jeho nápravy na slobode v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie zamietnutý a jeho závery uvedené v jeho odôvodnení si v celom rozsahu osvojil a s týmito sa stotožnil. Sťažnosť odsúdeného preto nepovažoval za dôvodnú a túto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.